

ZEMUNSKA OSTRVLJA

- Idemo da se provozamo camcem. Posle cemo na kolace kod deda Vilija. On je Namac. Njegova zena je Madjarica. Nju zovi tetka Gizi.

Vozili smo se do Bele Stene. Deda mi nije dozvoljavao da prstima dodirujem Dunav. Pitao sam ga da li je deda Vili pustao pse na ranjenike. Nije. Bio je kuvar. I njegova zena je kuvarica. I morao sam da ponovim kako cu da ih oslovjavam , sa deda Vili i tetka Gizi. Deda je prodao camac, dzonsonov motor, pribor i stapove za pecanje i sav alat i kupio grobno mesto na groblju kroz cije je lagume, kao segrt, stigao daleko, ispod reke. Na istom groblju pociva Josip Broz.

Kada na oba Uskrsa slecu galebovi na vrh Kule Sibinjana Janka, to je znak da ce zima biti ostra.

Tri godine nisam odlazio u Zemun, a na granicu u luna parku sam odlazio coporativno. U literaturi smo poznati kao Kejasi. Tacnije, pripadao sam Harlemu II, mladjoj braci pravih Harlemovaca od kojih samo dvojica dozivese srednje godine, a od mojih Harlemovaca jedino smo Zoca i ja ostali u zemlji. Elem, bila sorka pre dolaska Igara bez granica i ja sam ostao upamcen kao onaj kosati kraka kojem treba...i nisam se junacio. Idem ja tako na kej, kada ortak trci .

- Sta je covece, upitah ga .
- Cuti, ceo Zemun mi je za ledjima. I pojaca trk.

Kad stvarno potera. Jurili su ga do Merkatora. Baja je u luna parku na automobilima na sudaranje razbio arkadu nekom klinclu...u to vreme se sa keja odlazilo levo u Zemun sa drzanjem za rucice, a desno, u Govrnaru, na tesku vatacinu.

Sve je pocinjalo u /na Brionima. Posle plenarnih zasedanja odlazili smo na odmor u Opatiju, pa bi noge dugo hladili u Vardaru. Zatim najhrabriji odlaze u lov na medvede u divlju prirodu Plitvica, gde je bila ziva svirka do zore.U to kafansko vreme gospoda studenti su jeli na bonove u Mornaru. Od kako sam prestao da pijem, zene su poruznele.

Ona studira knjizevnost. Dugo. Pocinje nasa prva setnja. Zemunski pristup. Pokazujem joj brdasce na livadi izmedju hotela Jugoslavija i luna parka.

- Oni stubovi predstavljaju pevace Neme pesme iz istoimene Albaharijeve price.
- Ne reaguje.
- Ovde je moj deda drzao camac.
- Ne seri.

Zar bas tako? Slucajna greska? Do Venecije je opsovala jos nekoliko puta. Nisam je vodio do Gardosa. Ukoliko se devojka ili zena u cugu popne do kule, znaci da nema celulit. Jednom sam kod sinagoge stopirao devojku sa kisobranom. Rekla je da ima mesta. Vrlo mi je bilo neprijatno kada sam shvatio da je onaj veliki sto je na desetak koraka iza nje kisnuo, bio njen uvredjeni, ljubomorni, ratoborni decko. Upropastio sam italijanske mokasine trzeci kroz bare.

Svaki pravi Zemunac nerado prelazi Savu. Odmah pocinju glavobolje. Dugo se mislilo da je to ostalo jos od vremena neprijatnih carinskih procedura. Tek kasnije je otkriveno magnetno vodeno polje na ciju frekvenciju se zivalj navikava i cija je frekvencija najjaca bas u zemunskom porodilistu. Na mestu svakog kioska je jedno takvo cvoriste.

Stari maticni ured sada je kafana. Jasno je bilo da se tu radi o punjenju stomaka.

Svirke do jutra. Jedno pice. Rat na rate. Njegova glavnica. Fest u Pinkiju. Nocima. Decentno varenje. Devojce koje lazu da imaju osamnaest godina.

Na zemunskoj pijaci je radio mesar Milan, tako debeo, da je zenama davao kilo mesa po izboru ukoliko ga ustinu za plecku. Na pijaci je jedina javna cesma u gradu.

Bio je Zemunac. I toliko su ga nervirale zelezne kote – PREMIER GRADA BEOGRADA , da je povadio sve na koje naisao. A trazio je.

Mica je Zemunac. Navija za FK Zemun i kao adolescent je od isecaka iz novina napunio nekoliko svesaka o timu i igracima. Subota. Mica odlazi u kupovinu do pijace. Pored tezge, desno krilo i golgeter, Jezim Ljalja. Mica nazove dobar dan i to se završi pozivom kuci gde Jezim place kada mu Mica poklanja sveske.

Micin zubar je u svapskoj kuci u kojoj su ziveli kovaci. I kovaci su vadili zube.

Na Gardosu, na terasi prvoga sprata u cigli su upisana imena zaljubljenih i sebi dovoljnih. Upisani su i datumi. Najstariji je iz 1918. potpis nekog Madjara.

Sa toliko para mogli su jedino u Galebu da se napiju piva. Ja sam udarao po kafama i kiseloj. Anton Vasiljevic je kao i svi stranci u srpskom prvo naucio psovke. Sedimo. Za susednim stolom starac kojeg sam slusao kada je svirao gitaru. Sa terase ulazi njegov vrsnjak. Progovara :

- Sta je matora pedericino, drkas tu, a ona tvoja se kurva po komsiluku. Ajde iz ovih stopa se nosi u picku materinu, a tamo na terasi sedim sa jos vecim pederima nego sto si ti.
- Ne brinite Antone Vasiljevicu, kazem zbunjenom Rusu, ovo je u stvari bio susret dva prijatelja i drugim recima – gde si prijatelju, a dobro se drzis, kako ti je zena, e ne sedi tu sam nego nam se pridruzi na terasi.

Bio jedan splav. I bio star. I bio plav. Nedelja .Sve Zemunci. Pozdravljaju se. Prozivaju. Mog prijatelja oslovljavaju sa doktore. Ulazi Cuma. Priseda. I on : ”O, postovanju doktore”. Zali se na neprolaznu slavu. Odlazi. Pitam prijatelja sta im znaci to doktore.

- Meni je otac doktor.

Sa Korduna je otisao u Argentinu, ostavio zenu i troje dece. Kada se vratio posle dvadesetsest godina, zena ga je cekala i deca i zetovi i unucuci. U Argentini je na informativnom razgovoru rekao da je za Tita, jer je kralj jos mlad, pa su ga u roku od 24 casa deportovali, tako da je dosao bez poklona. Nova vlast je iskoristila njegovo proterivanje, dala mu stan u Zemunu i posao, duplo vise placen, na njemu je bilo samo da nasim ljudima tamo salje pisma u kojima pise istinu, da nova vlast omogucava pristojan zivot povratnicima. Deda je u svakom pismu molio da mu posalju trave. Unuka ga pamti da oko sedam seda u fotelju, vadi nargile i pucka. Uglavnom je cutao. Nije voleo televiziju. Svakodnevno se setao pored reke. Do kraja zivota se dopisivao sa Argentinom.

Zamolio je camdziju da ga preveze do Lida, ovaj je to rado prihvatio ukoliko mladice vesla. Poceo je da ga vata, ovaj je hteo da prevrne camac, vratili se na obalu i uvece mladice isprica drustvu . Drustvo izabere plavokosog kao mamac i odu u parkic. Onaj parkic. I tako, lomili zube i ruke, uhvate ih i dobiju po nekoliko godina za tesko razbojnistvo. U sudnici prolaze pored sudije kojeg su isto tako pretukli. Nikome taj susret nije prijao.

Na skolskom terenu se odigravao fudbalski susret timova od svih znacajnijih kriminalaca sa Fontane i Paviljona. Sami su se prozvali Sto godina robije i Politikin Zabavnik, jer je prva ekipa imala toliko odlezano, a druga je bila tetovirana i gola do pasa. Bilo je vise gledalaca nego na sadasnjim prvoligaskim utakmicama. Secam se kako se Daca drao na sudiju. Utakmica se prekida. Dolazi Ljuba Zemunac i postrojava ekipe.

- Sportisti zdravo!
- Zdravo!!!!

Onda je malo pucao penale i dozvolio da se utakmica nastavi.